

Gift med **modemafiaen**

Noona med skuespilleren Elizabeth Hurley.

Længe før nogen tænkte på modeuge i København, var danske Noona Smith-Petersen involveret i international mode. De seneste 25 år har hun set modeverdenen, som vi kender den i dag, tage form. Hun kalder Giorgio Armani for sin anden far, fik Calvin Klein til at designe sin bryllupskjole og er via et liv med PR kommet helt tæt på branchens allerstørste stjerner.

Selv om hun næsten aldrig køber tøj til sig selv, har mode altid fyldt meget i Noona Smith-Petersens liv. Siden hun som 20-årig rejste til Milano for at besøge sine italienske kusiner og ved et tilfælde fik sit første job som presseattaché, har hun arbejdet i otte år med Armani, to år med Valentino og 11 år med Calvin Klein, foruden en perlerække af kendte navne som Tod's, Pucci, Tom Ford og Dolce & Gabbana.

De fleste designere er blevet gode venner, som holder sammen på godt og på ondt. Da skuespilleren og bikinidesigner Elizabeth Hurley for nogle år siden blev gift i Indien, var det meste af den internationale modemafia, inklusive danskeren, med til festen.

Det samme var tilfældet, da Valentino fejrede 45-års jubilæum, og Noona sammen med maestroens kontor i Rom skulle holde styr på et titals prinsesser, Hollywood-stjerner, supermodeller og rivaliserende modeskabere. Den tre dage lange fest, der kun havde en lille håndfuld journalister med til bords, udløste en bølge af artikler verden over, allerede i månederne før den gik af stablen.

Og netop presseomtale er Noona Smith-Petersens hædersmærke, og det at fortælle historier på tværs af designernes kreative univers.

»Designere som Armani og Calvin Klein har ikke kun opfundet nye ting i moden. De har også opfundet en helt ny måde at tale til folk på. Calvin lavede store billboardreklamer og satte sit navn på undertøj og jeans. I dag gør alle det samme. Armani var den første, som arbejdede direkte med Hollywood-stjerneerne,« fortæller den 47-årige Noona Smith-Petersen om designeren, der fik sit gennembrud, da han skabte tøjet til Richard Gere, som skulle forføre danske Nina Van Pallandt i filmen »American Gigolo«.

Når hun kun sjældent køber tøj til sig selv, er det, fordi hun har fået så meget af designerne igennem årenes løb.

»Nu blander jeg tingene. Hvis jeg køber noget, er det på udsalg, eller så spørger jeg om en rabat,« fortæller Noona Smith-Petersen på en blanding af amerikansk og Karen Blixens dansk.

Den høje og statuelignende dansker er født i Tyrkiet, hvor hendes far var udstationeret ingeniør og døbte hende efter det grønlandske navn for havet. Moderen er italiensk og broderen Henrik forretningsmand i Milano ikke langt fra Noonas hjem på Via Washington, hvor hendes kontor også ligger, og de ansatte knokler.

»Mange folk tror, at PR bare handler om at drikke champagne og have det sjovt. Men i virkeligheden er det hårdt arbejde. Man skal være i stand til at gøre det hele – vaske gulvet, hvis det ikke er rent, før folk kommer. Eller styre journalisterne, hvis den forkerte historie pludselig løber løbsk. Jeg har oplevet alt fra pelsmodstandere, der forsøgte at sabotere en opvisning i New York, til journalister, der begyndte at udvandre, fordi et show ikke var begyndt til tiden. Hver gang gælder det om at komme ud af situationen så

Calvin Klein kysser Noona Smith-Petersen, som han også har designet brudekjolen til.

elegant som muligt,« fortæller Noona, som blev selvstændig for tre år siden efter at have haft jobbet som international kommunikationschef for luksusskigiganten Tod's.

DEN INTERNATIONALE MODEVERDEN lå ellers ikke i kortene for danskeren, der voksede op i Rungsted. Det første møde med modebranchen fik hun i en tøjbutik på Købmagergade ved navn New York, New York. En by, hun senere skulle stifte nærmere bekendtskab med; først igennem sit job hos den fremadstræbende modeskaber, Giorgio Armani, som havde bemærket hende i sit showroom. Siden gik det slag i slag med en retrospektiv udstilling om Armani i New York, en række lanceringer og premieren på Martin

Scorseses dokumentar om den italienske modeskaber, der åbnede filmfestivalen i Venedig i 1990.

»Armani var den bedste skole. Hans perfektionisme og store beslutsomhed har altid været et vigtigt forbillede. Det var hans højre hånd, Gabriella Forte, som lærte mig at aldrig tage nej for et svar. Alt er muligt. Det gælder bare om at finde den rette indgang til tingene,« fortæller danskeren, som Armani, på trods af hendes 186 centimeter altid kaldte for Noonona – lille Noona – da han lærte hende op fra begyndelsen.

Ingenting var nogensinde godt nok, og han pressede hende altid til det yderste. I dag er båndene med den aldrende designer så stærke, at hun kalder ham for sin anden far.

Noona Smith-Petersen med Giorgio Armani, som hun kalder for sin anden far.

Perfektion er en dyd i modebranchen. Her retter Valentino på Noonas sløjfe efter sit interview med MS.

Danskeren med Tom Ford, iført den kjole han designede til hendes 40-års fødselsdag.

»Det var en hård arbejdsplads med stærke personligheder og meget skrig og gråd. I dag tror jeg ikke længere, at man kan behandle sine ansatte på den måde. Fordelen er, at ingen længere kan få mig til at græde over arbejdet. Jeg har grædt alt det, jeg kunne græde hos Armani,« fortæller Noona, som aldrig fik en arbejdstitel og som igennem alle år gjorde lidt af det hele.

»Det ene øjeblik kunne man sidde og sortere udklip, og det næste kom en stjerne som Tom Cruise eller Michelle Pfeiffer ind af døren, og så skulle de vises rundt i byen. Man viste aldrig, hvad dagen ville bringe. I dag er jobbet blevet mere struktureret. Der er titler til det hele, og folk læser PR på universitetet og forventer at få en toppost med det samme. Nu skal alting gå hurtigt. Det første, mine ansatte gør om morgenen, er at sætte sig foran computeren, og så bliver de siddende dér hele dagen. Jeg prøver at fortælle dem, hvor vigtigt det er at komme ud, for at få nye idéer og møde mennesker,« fortæller Noona, hvis største force i dag er de relationer, som hun har opbygget over 25 år gennem lanceringer, frokoster og cocktailparties.

TRODS SIT OMFATTENDE netværk har Noona Smith-Petersen aldrig været inde på Facebook eller Twitter, og internettet blev hun først fortrolig med for syv år siden – samtidigt med Calvin Klein.

»Joken er, at vi først lærte at maile, da vi forlod hans firma. Nu mailer vi jævnligt sammen,« griner hun.

Det var også Calvin Klein som var hendes mest ihærdige bejler, efter en anbefaling fra det amerikanske Vogues chefredaktør, Anna Wintour. Klein ville have danskeren til New York. Men Noona rin-

»I DAG TROR JEG IKKE LÆNGERE, AT MAN KAN BEHANDLE SINE ANSATTE PÅ DEN MÅDE. FORDELEN ER, AT INGEN LÆNGERE KAN FÅ MIG TIL AT GRÆDE OVER ARBEJDET. JEG HAR GRÆDT ALT DET, JEG KUNNE GRÆDE HOS ARMANI«

gede aldrig tilbage til den verdensberømte designer, da hun først ville giftes med sin kæreste igennem fem år, Enrico Erba Springorun. Kæresten kunne ikke bestemme sig, men Calvin Klein gav ikke op. Fem måneder senere ringede han tilbage og tilbød hende at åbne kontor i Milano. Noona slog til, og det samme gjorde kæresten. Klein designede bryllupskjolen og kom med til festen.

»I løbet af ingen tid var jeg pludselig gift og skulle starte et nyt kontor i Milano, foruden at jeg blev ansvarlig for Calvin Klein i hele Europa,« fortæller Noona der samtidigt også oplevede karrierens mest kontroversielle tid.

»Calvin viste reklamer med børn i undertøj, og det vakte en så stor skandale, at de måtte trækkes tilbage. Nu kopierer alle ham. Men da han var anderledes, var folk kritiske. Alligevel mener jeg, at en dårlig omtale er bedre end ingen. Folk husker dig og begynder at lægge mere mærke til, hvad du laver. En dårlig anmeldelse er også bedre end én som er midt imellem. Man lærer nemlig af det, som var forkert.«

Den mest mindeværdige bryllupsdag oplevede hun ikke desto mindre uden sin bedre halvdel og under modeugen i New York for omtrent år siden, da hun spiste morgenmad med Tom Ford, Armani og det meste af Calvin Kleins stab i forelæggeren, Assoulines nye kontor, der lå lige foran World Trade Centers tvillingetårn. Pludselig blev det ene af tårnene torpederet af en flyvemaskine.

»Alle begyndte at løbe mod elevatorerne, som pludselig ikke virkede. Kelly Klein foreslog, at vi skulle tage uptown til deres butik. Først kunne vi ikke komme ind, da dørene var låste af sikkerhedsårsager. Da vi endelig blev genkendt, blev vi der hele eftermiddagen,« fortæller Noona om terrorangrebet, der også satte hele modeugen på standby og gav anledning til refleksion.

»Allerede dagen efter havde vi møde hos Calvin Klein om, hvad vi skulle gøre. Det kan virke meget koldt, men det er også meget amerikansk og effektivt. Livet skal gå videre, selv om alt andet pludselig virker irrelevant. Mode vil altid være vigtig, da det er så stor en industri med så mange arbejdspladser. Calvin endte med at komme til Milano, hvor vi præsenterede hans kollektion.«

Om kort tid går det løs igen, når de internationale modeuger går af stablen og Smith-Petersen-kontoret står bag en række events og opvisninger.

»Den økonomiske krise, som vi oplever lige nu, rammer folk over hele verden på et mere personligt plan. Før var der et overforbrug. I stedet for at købe flere ting, som man ikke bruger, tænker man sig om en ekstra gang, og det har der været behov for. Moden får nemlig nu en mening og en værdi,« fortæller Noona Smith-Petersen.

m-s@berlingske.dk